

hebben gehad — ze hebben haar niet in 't leven kunnen houden. Tusschen 11—18 April 1599 staat in het register der overledenen vermeld: „de huysvrouwe van Jacob Symonszn., secretaris”.

Het heele gezin gaat in den rouw, en het moet Symonszn. wel vreemd te moede zijn geweest, toen zijn ambt van hem eischte, ditmaal zijn particuliere aangelegenheden te doen inschrijven in de boeken van de weeskamer. 24 Juli 1599 wordt daar de boedelinventaris opgemaakt van „Jacob Symonszn. en Elisabeth Willemsdr., zijn overleeden huysvrouwe, overgelevert ter weescamer, present Quirijn Willemszn., hoyecmaker en Adriaen Matheuszn., scipper, als geordonneerde voochden over de zeven naegelaeten weeskinderen van Elisabeth Willemsdr. en Jacob Symonszn.”.

Niet alleen van de dagelijksche omgeving in zijn huiselijk intérieur geeft deze boedelinventaris ons eenige voorstelling, zelfs komt de persoon van Symonsz. iets meer naar voren. We zien hem in 't bezit van „2 swarte laecken mantels, een roumantel, 3 swarte laecken rockgens, 3 paer swarte boexsen, 1 paer nyeuwe gebreyde coussen, 1 paer daegelicxse gebreyde coussen, 3 paer schoenen, 2 hoeden, een hemderock, 1 nachtabbart, 1 slaepmutse, een gouden ring, een silveren devys”. We weten zijn „boeckkasse” gevuld met „57 boeken in folio, 27 in quarto, 136 in octavo en noch eenige andere cleyne boecken zoe in octavo als in decimo sexto”. — Er is geen twijfel aan, of hij was muziekliedhebber; hij bezat een „snaerinstrument, 2 dwerspijpen en allerlei musyckboecken: drye partijen trio ende duo, een partijen van 4 partijen, 8 andere partijen musyck van 4, 6, 7, 8, 10 partijen”. Misschien is het hem van veel waarde geweest, Lodewijck Olivierszn., den organist van de kerk, tot buurman te hebben.

Ook van beeldende kunst wist hij 't een en ander om zich heen te verzamelen. Of de „schilderieborden” (onder